

vore overordentligt smalle Naer. Bort største Vandløb, Gudenaen, er, som bekendt, saaledes spærret baade med Aalegaarde og ved Bærker til Opstemning af Vandet, som gaae tværs over Naen, at det vilde komme i Strid med mange velerhvervede Rettigheder, dersom man vilde fordre, at der stadigt skulde være et frit Løb gennem Naen. Paa den anden Side, gaaer Lovforslagets § 12 dog mindre vidt, end jeg kunde ønske, forsaavidt dens Forbud ikke tager Hensyn til Bærker, som ere anbragte tværs over Naen, undtagen naar disse Bærker ere Redstaber til Fiskeri, navnlig ikke til Mølleværker; hvis Bestemmelsen om en Sabbath for Fiske, hvilken jeg iøvrigt sætter megen Priis paa, skal være fuldkomment nyttig, vil det vistnok være nødvendigt at udvide den til ogsaa at gjælde om Mølleværkerne, saaledes at disses Stigbor skulde være aabne til samme Tid som Læggaardene o. s. v. Det vil kunne lidet nytte, at man aabner nogle enkelte Aalegaarde, naar andre saadanne Bærker, som staae tværs over Naen, vedblive at være lukkede. Jeg kunde navnlig ogsaa ønske, at det maatte blive taget under Overveielse, hvorvidt der ikke i det Hele taget med Hensyn til Udlobet af Naerne burde fastsættes en vis Grændse, indenfor hvilken Bærker til Spærring af Fiskenes og navnlig af Lax og Orrederes Opgaen i Naen ikke maatte anbringes. Der er bestandigt blevet klaget over, at Enhver, som har et Anlæg ved den nedre Deel af en Na, afspærrer Muligheden for at fiske for dem, der ligge ved den øvre Deel af Naen. Der var, som sagt, endnu endel andre Punkter, som jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa, men jeg tør i dette Dieblik ikke opholde Thinget længere.

Wichfeld: Jeg skal kun tillade mig ligeoverfor det meget ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tobiesen) at udtale, at jeg ingenlunde har ytret, at Grundeierne ved Rhyten have en saadan Ret som den, hvorom der her er Tale. Jeg har kun ytret min Tilfreds-

hed med, at Lovgivningen ved denne Leilighed indrømmer en lignende Ret som den, man allerede har indrømmet ved Loven af 23de Januar 1862, og det er mit Haab, at Lovgivningen fremdeles vil gaae frem paa denne Vel.

Judenrigsministeren: Jeg troer, at det ærede Medlem, som først havde Ordet i denne Sag, den 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen), i de Udtalelser, som senere ere fremkomne om det Spørgsmaal, hvorvidt en Afstand af 100 Favne fra Land afgiver en passende Grændse for Beskyttelse af Grundeiernes særlige Fiskeriret, vil have faaet Stabfæstelse paa, at Andre end jeg ere af den Mening, at det er meget ubestemt og har været megen Tvivl underkastet, hvorledes de hidtidige Bestemmelser i saa Henseende skulle forstaaes. Jeg troer, at der kan strides om, hvorvidt en Afstand af 100 Favne er passende, og der kan ogsaa i mine Tanker opfaates Tvivl om, hvorvidt der skal være en saadan absolut Grændse, eller om der i Lighed med, hvad der er bestemt i Loven om Opfiskning af Steen og Gruus i Strandkanten, i hvert enkelt Tilfælde skal fastsættes en Grændse, og derhos kun, naar den tilfødende Grundeier forlanger det. Jeg anser dette for altsammen at være Spørgsmaal, som med Rette kunne reises. Hvad der derimod forekommer mig at være utvivlsomt, naar man vil vedtage en ny almindelig Fiskerilov, det er, at eet af de første ligesom eet af de vigtigste Spørgsmaal, som maa afgjøres, maa være det, hvem egentligt Fiskeriretten tilkommer. I Modsetning til hvad der er blevet fremført af den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Brinck-Seidelin) og tiltraadt af den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Tobiesen), nemlig at man ikke hidtil har kjendt nogen særlig Ret for Grundeierne til at fiske ud for deres Grund, maa jeg nu gjøre opmærksom paa, at dette berøer paa en fuldstændig Wildfarelse. Der foreligger endogsaa en Højesteretsdom, der bestemmer, at Sidedbundgarn skulde holdes udenfor en Afstand af over 500 Favne